

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر استفاده توام از فضای باز و بسته مدارس برای ارتقاء آموزش در مقاطع ابتدایی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و شهرسازی ایران معاصر (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مریم کاظم زاده - کارشناس ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

ژیلا رضاخانی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی ابهر مامور به تدریس در واحد تهران غرب

خلاصه مقاله:

در نظام نوین آموزش و پرورش به تمام بخش های یک مرکز آموزشی برای یادگیری نیازمندیم. همانطور که فضاهای بسته یک مدرسه با طراحی مناسب می تواند از پتانسیل یادگیری بالایی برخوردار باشد فضاهای باز و حیاط مدارس نیز دارای ارزش ویژه ای برای آموزش کودکان هستند. بنابراین یادگیری تنها در کلاس درس اتفاق نمی افتد بلکه حیاط های مدارس نیز کلاس های درس خارج ساختمان هستند که می توانند توسط بچه ها کاوش شوند. بنابراین طراحی درست این فضاها در مدارس و ایجاد سیالیت بین آن ها نه تنها به ارتقاء کیفیت آموزش کمک شایانی می کند بلکه موجبات رشد مثبت رفتارهای اجتماعی برای آینده کودکان را نیز فراهم می کند. برای رسیدن به این مهم لازم است آموزش و پرورش نیز تغییراتی در سیستم آموزشی خود ایجاد کند. معلمان و مربیان باید آزادی عمل زیادی به کودکان دهند و از طرفی به صورت نامحسوس و غیر مستقیم بر آن ها نظارت داشته باشند. این امور مستلزم آموزش به مربیان می باشد. لذا در این پژوهش با هدف استفاده حداکثری از ویژگی های هر دو فضای باز و بسته و ارتباط دایمی و مستقیم این دو فضا، در ابتدا به بررسی و تحلیل کلید واژه ها پرداخته شد. تا با روشن کردن این حوزه ها، ارتباط و نفوذ هرکدام در دیگری مشخص شود. سپس از طریق نتایج به دست آمده، ایده هایی برای عملی کردن این رویکرد لحاظ شده است. ایجاد کلاس های درس در فضای باز، شفافیت فضایی بالا، انعطاف پذیری و پلان آزاد از جمله اقداماتی است که در رسیدن به این اهداف موثر خواهد بود.

کلمات کلیدی:

فضای باز و بسته، تلفیق فضایی، آموزش، کودک، دبستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/709773>

